

HARANG-SZÓ

*A Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom
Híveinek lapja*

2004. III. évfolyam, 4. szám, Karácsony

Kedves Testvérek!

*Megszületett a
világ Megváltója, eljött
közénk, szegényes istállóba.*

*Mit kér tőletek ajándékot?
Tiszta szívet, szeretetet, új életet.
Az új élet a mennyország élete, a
megkezdett boldog örök élet. Már a
földön kezdjünk el így élni.*

*Minden Kedves Olvasónknak
és Családnak Krisztus szeretetét és
békéjét kívánom, ezen a Szent
Karácsonyi Ünnepen!
Az Új Év is legyen boldog úgy, hogy
a megtalált békét és kiengesztelődést
továbbadjuk másoknak. Így vagyunk
igazából Isten gyermekei!*

Nagy Nándor plébános

Gyermek született nekünk, Fiú adatott nekünk, aki a Béke Fejedelme!

Izaiás próféta jövendölése
Betlehemben teljesedett be. Amint a
pásztorok, úgy mi is eljöttünk hogy
megtaláljuk Jézust, hogy imádással boruljunk
le a kimondhatatlan misztérium előtt.

Nagy örömet hirdetek nektek, megszületett az
Úr Krisztus! Amit az angyalok hirdettek, nem
régii dolog. Mai öröm, mert ez az örök nap
átfogja a múltat, jelent és jövőt. Az
Örökkévaló belépett a történelembe és velünk
van örökre!

Szent Béda mondotta: „Az Úr folyamatosan
fogantatik Názáretben és születik Betlehemben
ma is, és az idők végéig minden nap”. A
keresztények szívében minden nap
karácsonynak kell lennie!

Isten eljött, hogy közöttünk lakozzék. Vessük
el a széthúzást, a közönyt, káromkodást,
abortuszokat, nemzetünk bűneit! A világ
világossága, a világ teljes gazdagsága: Jézus
Krisztus legyen mindenünk! Ő legyen lelki
életünk Vezére, lelkünknek étele és itala! Mert
csak Benne találunk nyugalmat, Őt találjuk föl
minden nap a szentmisében. Vajon egész
életemmel, magatartásommal is imádom Őt?

Urunk szegénységben született. A Szentatya,
II. János Pál pápa írta: „Jézus bölcsője mindig
a kereszt árnyékában van...A test, amit Mária
jászolba fektetett, azonos a kereszten
föláldozott testtel.” Krisztus Országá nem a
gazdagság vagy erő fitogtatása. Ellenkezőleg;
a gonoszt legyőző hatalomról, a bűn és a halál
fölötti végső győzelemről van szó. Akik
befogadták Őt, Isten fiai. Krisztus átforgalmazza
gyenge természetünket és képessé tesz arra,
hogy Istennel közösségben, egymással
békében éljünk. Csak a Krisztus által
megalapított béke az igazi béke! Szabaduljunk
meg a legnagyobb elnyomástól, a bűntől, mert
ez az igazi elnyomás. *Folytatva a 20. oldalon*

Mane Nobiscum Domine - „Maradj velünk, Urunk”!

A Szentatya apostoli levelének rövid összefoglalása amit az Eukarisztia évére írt a 2004. októberétől 2005. októberéig terjedő időszakra

A Szentatya az emmauszi tanítványok képét idézi elénk. Ők Jézushoz a Zarándokhoz fordultak, maradjon velük, mert már esteledik. Urunk az ige kifejtése után megnyitotta a vacsorán a szemüket. Ugyanez jellemző minden korban: az Ige és a Kenyér liturgiája összetartoznak a szentmisében. Isten Igéje megvilágosítja a mi szívünket is.

Egyre erősödő alapra épült ez az év. Tavaly Rózsafüzér éve volt. A Máriás jelleg elválaszthatatlan Krisztus arcának szemlélésétől. A Szentatya előző körlevelében **„Mária, az Eucharisztikus Asszony”** c. fejezet alatt bőven kifejtette mindezt. Van egy fontos gondolata is a jelenlegi Enciklikában, hogy nem szabad ezt a Szentséget leredukálni a szintünkre, hanem nekünk kell fölemelkedni az Oltáriszentséghez.

Az Eukarisztia dimenziója a *lakoma*. Ennek elsődleges értelme az *áldozat*. Az Úr velünk van mindennap a világ végéig, éppen ezért mindennapjainkban, percekben színe előtt állunk. Ezt a *misztériumot*, az Eucharisziát jól kell ünnepelni. A szentmise a keresztény élet középpontja. II. János Pál pápa felhívja a figyelmet a Római Misekönyv tanulmányozására, a liturgikus mozdulatok magyarázására. Mindez igen fontos a hívek előtt, hogy jól megértsék. Ezt magyarázták az Egyházatyák is. Azért, mert *ébren kell tartani Krisztus valóságos jelenlétének tudatát*. A csendnek elsőrendű fontossága van. A Pápa misén kívül ajánlja még a gyakori szentségimádásokat mind közösségi, mind egyéni módon. Az Enciklika végén különösen a papságra készülő seminaristáknak ajánlja a Szentségimádást. Jézus előtt így jóváteszük azokat a sérelmeket, melyeket tőlünk, vagy másoktól el kellett szenvednie.

„Maradjatok bennem és én tibennetek” (Jn 15, 4). A Körlevél III. fejezetének címe: Az Eukarisztia a kommunió forrása és megjelenése. A 19. cikkely címe: Egy kenyér, egy test.

A Szentatya ezt már hangsúlyozta korábban is: Az Egyház Krisztus Teste és amilyen mértékben kapcsolatban vagyunk Krisztussal, olyan mértékben járunk Vele. Gondoljunk a tanítványokra, majd az első keresztény közösségekre. Éppen az egyetlen eukarisztikus kenyér tesz bennünket közösségivé, *egy testté*. Pál apostol is megerősítette ezt. Éppen ezért, mivel a Legméltóságosabb Szentségről van szó, az Egyház meghatározta a föltételeket, hogyan lehet e Szentséghez járulni. A kommunió – közösség – hierarchikus.

A Pápa és a megyéspüspök nevét ezért a miséző pap név szerint említi a kánonban. A Szentatya felhív bennünket arra, hogy ebben az évben különösen is fordítsunk figyelmet a vasárnapra, ennek közösségi élményére, éljük át azt, amit az apostolok húsvét este átéltek, amikor a Feltámadott megjelent közöttük. A papok még nagyobb figyelmet fordítsanak a vasárnapi szentmisére ebben az évben.

Az Eukarisztia a „misszió” kiindulópontja és programja: mint ahogyan az emmauszi tanítványok is még abban az órában útrakeltek, miután fölismerték az Urat és nem tudták magukban tartani ezt az élményt, ezt az örömet, úgy nekünk is feladatunk ez a misszió. Ez tanúságtétel számunkra, és az evangelizálás sürgető érzése. Szent Pál szoros kapcsolatba hozza a *lakomát* és a *hírdetést*. Az elbocsátás a szentmise végén megbízatás, hogy mi is tegyünk úgy mint a tanítványok. Azaz vállaljuk az evangélium terjesztését „és a társadalom keresztény szellemiséggel való betöltését.”

Az Oltáriszentség nem csupán belső erőt ad ehhez, hanem *programot* is. Az Eukarisztia olyan létmód, mely Jézusból árad az emberbe, és „annak tanúságtétele által szétsugárzik a társadalomba és a kultúrába.” Fontos hogy a hívő elmélkedjen. Az Eukarisztia: *hálaadás*. Munkánkban, életünkben meg kell valósítani ezt a programot, amit felsoroltunk.

„Az emberi lét érthetetlen a Teremtővel való kapcsolat nélkül.” Hálára készítet bennünket „eukarisztikus magatartásra” és legjobban megalapozza földi dolgainkat, valamint fölállítja azok jogos korlátait.

Ne féljünk beszélni Istenről: Ez nem sérti a polgári intézmények autonómiáját. Történelmi tévedések abból adódtak, hogy a keresztények elszakadtak gyökereiktől. Ha a megfeszített Krisztus módján adunk hálát lehet, hogy vértanúk leszünk, de zsarnokok soha.

Az Eukarisztia a *szolidaritás* programja is. Minden szentmise az egyetemesség jellegét hordozza. Az Oltáriszentség a békére nevel, dialógusra társadalmi, kulturális és a politikai életben is. A legkisebbek szolgálata: „Aki első akar lenni, legyen az utolsó és mindenki rabszolgája” (Mk 9, 35). Jézus megmosta tanítványai lábát. Eukarisztiát ünnepelni nem szabad *szeretet* nélkül. Forduljunk egyházmegyei és plébániai szinten a szegények, az éhezők, munkanélküliek, elvándorlók felé. Így leszünk Krisztus igazi tanítványai.

Ő szent vendégség, Krisztust vesszük rajta! A Szentatya szól a Pásztorokhoz: ne rendkívüli dolgokat műveljünk, hanem mély bensőségesség hasson át mindent. II. János Pál pápa ismételten szól a vasárnapi szentmise ünneplésének fontosságáról, valamint a szentségimádásról. Szerzetesek, szerzetesnők a szemlélődésre vannak hivatva. Jézus megajándékoz bennünket barátságával. Kispapok hosszasan időznek az eucharisztikus Jézusnál. A Szentatya sokat vár a fiataloktól is. A krisztushívők éljék át a család szépségét és küldetését.

„Álljon szemünk előtt a szentek példája.” Ők az Oltáriszentségben találták meg „a táplálékot a tökéletességre vezető útjukon.” Mindenekelőtt a Szent Szűz segítsen minket, aki egész életét az Eukarisztia logikája szerint élte. Az Egyháznak követnie kell Őt e „szentséges misztériummal való kapcsolatában is.” Az eukarisztikus a kenyér a Fiú szeplőtelen Teste, hiszen Jézus Szűz Máriától született.

„Mária segítségével nyerjen az Egyház új erőt küldetéséhez, és egyre inkább ismerje föl az Eukarisztiában egész életének forrását és csúcsát.”

Nagy Nándor plébános

A szegedi Dómban jártunk

November 20-án Nagy Szent Gergely pápa (590-604) jubileumi éve alkalmából a Szeged-Csanádi Egyházmegye templomainak énekkarai énekeltek el kettő-kettő éneket a szegedi Dómban. Templomunk énekkarosai közül feleségemmel mint szemlélődők vettünk részt az eseményen. A jubileumi éneklés du. 2 órakor kezdődött, az éneklés sorrendjét a résztvevő énekkarok abc. sorrendjében határozták meg a szervezők. Egy-egy templomból 8-12 fő énekel a felkészítő kántorukkal együtt. Megítélésem szerint a fellépőkön érződött a sok gyakorlás eredménye, ami nagyon jó benyomást keltett a jelenlévőkben. Az énekesek közül kiemelném a piarista gimnázium énekkarát akik létszámukat tekintve is a legtöbben voltak. Az ő előadásukon érződött a legjobban, hogy rendszeresen nagy óraszámokban tudnak gyakorolni valamint az is, hogy van válogatási lehetőség a tanulók között, hogy ki milyen szólamban énekeljen. Nagyon szép volt még a papnövendékek hét fős énekkarának fellépése is, ők latinul adták elő énekeiket. Ezek után a megyés püspök úr, dr. Gyulay Endre mondott köszönetet az énekkarok tagjainak, valamint felkészítőiknek, egyben további eredményes munkát kívánt mindenkinek. Este 5 órakor püspöki mise volt, amiben az énekek mind latinul voltak hallhatók. Megtöltve az énekesek együténéklésével a templom belső terét, ez gyönyörű érzést váltott ki a lelkekből. Köszönöm a Nagyboldogasszony templomból résztvevő énekkari tagoknak, hogy hozzájuk csatlakozva egy csodálatos délutánt élhattünk meg, - úgy is mint a templomunk énekkarának képviselői.

Felföldi Miklós

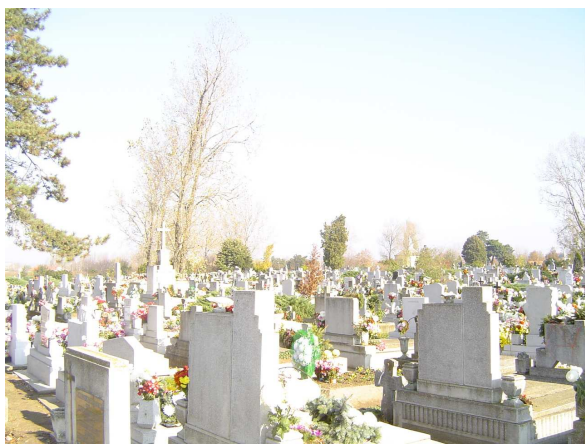

Kedves Hívek!

Továbbra is kérjük, hogy az egyházfenntartási hozzájárulásuk befizetését személyesen, vagy megbízottjuk útján a Plébánia Hivatalban munkanapokon 8-12 óra között, illetve a szentmisék után tegyék meg.

Mindenszentek ünnepének és Halottak napjának megértése

Egyik hálaénekünk antifónája így szól: „Mily dicső az az ország, amelyben az összes szentek ujjonganak Krisztussal.” Hitünk szerint, akik elköltöztek a földi életből és a mennyi dicsőségben vannak, imádkoznak értünk. Akik még tisztulnak a tisztítótűzben, ők a szenvedő Egyház tagjai. Mi a küzdő Egyház tagjai vagyunk. Krisztus feltámadásával és megjelenésével bizonyította tanítása igazát. Később az apostolok, Szent János kivételével hitükért vérüket adták. Így függ össze Mindenszentek ünnepe a Halottak napjának hangulatával. Imádkozunk azért, hogy az ember kerülje ki a poklot a számadáskor, mert Krisztus maga a remény, és nincsen igazuk azoknak, akik azt mondják: „a halállal mindennek vége.” Hívassunk papot betegeinkhez, mert ez megerősítést jelent, melyet az ember önmagától nem tud megteremteni. Mint ahogyan az ima megnyugtatja bensőleg az embert, Krisztus aki a pap személyében ott van a beteg ágya mellett, erősít és vigasztal minden szenvedőt.

Az a gondolat, hogy egy napon ünnepeljük a szenteket, akik életükkel példát mutatnak nekünk, keleten a IV. századig megy vissza, de ott csak a vértanúkat ünnepelték. Volt, ahol a húsvét utáni pénteken ünnepelték. IV. Gergely pápa november elsejére helyezte át az ünnepet, mert tavasszal a sok zarándok ellátása Rómában nehézségbe ütközött. Így kapott megfelelő helyet ez az ünnep, hogy kifejezésre juttassa Krisztus Országának megvalósulását. Így szól a

hálaadó ének tovább: a szentek „fehér ruhába öltözve követik a Bárányt, bárhová megy!” „Boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják Istent.”- mondta Urunk. A Jelenések könyve pedig a végső dolgokra is figyelmeztet bennünket.

A Hitvallásban így imádkozunk: „Hiszek Szentlélekben, hiszem a katolikus Anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test föltámadását és az örök életet.” Úgy éljük földi életünket, hogy annak folytatása a boldog örök élet legyen.

Halottak napjának története: Szent Odilóra, - elhunyt 1048-ban - a clunyi apátra megy vissza a tisztítóhelyen szenvedő, jámbor hívekért való megemlékezés rendszeressé tétele. Ha imádkozunk az elhunyt híveinkért, azokért, akik bocsánatos bűnben haltak meg és talán a tisztítótűzben szenvednek, előbb kiszabadulnak onnan és a mennyországba jutnak. Temetéseknél a sírhely megáldása egy föloldozást jelent: a hozzátartozók és barátok föloldozása az alól, amit az elhunyt velük szemben vétett: - ugyan, hány jó szót nem mondott ki, hány jó tettet nem tett meg? Ha meg tudunk bocsátani, akkor az elhunyt újra megkapja az életet az élő Isten kezéből, már nem emlékeznek gyarlóságaira, kiengesztelődünk egymással. A temetés szertartása, ami szentelmény, áldás, összefügg a keresetséggel, ami szentség. A Rómaiakhoz írt levél ezeket mondja: „A keresetségben ugyanis eltemetkeztünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsőségéből föltámadt a halálból, úgy mi is új életre keljünk. Mert ha halálának hasonlóságában egybenőttünk Vele, úgy leszünk föltámadásában is.” A hívő emberek félelem nélkül léphetnek a sírba, mint ahogyan a keresztelendőt a vízben megkeresztelik. Jézus meglepő módon foglalkozik a halállal. Feltámasztja barátját Lázárt, másokat is. Számára ez nem jelent különösebb nehézséget, olyan, mintha álomból ébresztene fel valakit. Saját maga halálát viszont keserűnek éli meg. Amikor föltámadt, bebizonyította, hogy legyőzte a halált. X. Pius pápa a Halottak Napját a „szegény szenvedő lelkek főünnepévé” tette. A templomban és a temetőben teljes búcsút lehet nyerni, ha a pápa szándékára imádkozunk. A szándék pedig a „szentek communiójának”, közösségének

megvalósulása a Miatyánk, Hiszekegy, Üdvözlég és Dicsőség szavain keresztül. Ebben az értelemben nyer az igazság és a szabadság, valamint az emberi méltóság megvilágosítást. Ha szenvedünk is ezen a földön, szenvedésemmel kiegészítem azt, ami hiányzik másoknak, ezt másokért följajnlom. Azért, mert egy igazi hazánk van, és az az örök Haza, a Mennysország.

A halottak napi szentmise után templomunkban mi is imaórát tartottunk a halottakért immár negyedik alkalommal, ahol mindenki megemlékezhetett elhunytjairól.

(Forrásmunka: Dr. Parsch Pius: Üdvösség Éve, valamint Wilhelm Zauner-Johannes Singer: A remény jelei c. művek. alapján szerkesztette Nagy Nándor plébános)

Közös imádság az elhunytakért

Halottak Napján templomunk énekkarának tagjai emlékeztek szeretteinkre, akik könyörgésükben kérték a Mindenhatót, hogy egykor országában találkozassunk velük.

Gondolatban meglátogattuk az anyák, apák az elveszített gyermekek, harcban elesettek és rokonaink sírhalmát, felidéztek emlékeiket az esti szentmise után a Szent József Templomban.

A megemlékezést Máriai Franciska kalocsai iskola nővér (Róma) és Laczkó Ferenc kisteleki plébános állította össze, akik az imádságokat és egyetemes könyörgéseket saját magunk szerkesztették és írták, aminek megszületésére Laczkó atya így emlékezik vissza:

... „Az 1970-es években tilos volt szentmisét mondani a temetőben Mindenszentek, illetve Halottak Napján. Nagy tömegek gyűltek össze ennek ellenére a temetőben, s mi akartunk nekik valami lelki élményt adni. Mivel az állami hatóságok nem voltak nagyon járatosak az Istentiszteletekben, így ha nem öltözött a pap különleges ruhába, akkor az nem volt mise. Így született meg halottakért való ájtatosság, mint népi imádság.

A bevezető ének egy palóc asszony előadásából való, melyet Pálósszentkúton énekelt az éjféli keresztút előtt. (Eljött ismét...)

Az édesapákért való ima és ének édesapám emlékére született, aki már elment közülünk, az édesanyákért való a kedves Nővér édesanyja tiszteletére íratott, hiszen Ő is oda át van már.

A gyermekekért való búcsúztató pedig az egyik kis hittanosom emlékét őrzi, aki balesetben hunyt el a karjaim között, az édesanyja jelenlétében.

A hősök búcsúztatója mezőkovácsházi emlék, amikor egy édesanyát megismertem, akinek a férje a háborúban esett el, két felnőtt fiát pedig 1956-ban veszítette el, az összes elhunytakért pedig már természetes volt, hogy imádkozzunk.

Az összeállítás huszonöt éves, s azóta legalább ennyi településen imádkoztuk temetőben, vagy este a templomban, ami mindig nagyon meghatározó érzést váltott ki a hívek körében...”

A megemlékezésről hangfelvétel is készült, amely megvásárolható a plébánián.

Szentek szobrai és keresztek

Folytatjuk megkezdett sorozatunkat, a város és környékén található kereszteknek és Szentek szobrainak bemutatását. A jelenlegi anyagot Felföldi Miklós állította össze, a fotókat Víkor Mihály készítette.

Böldi-kereszt

A Szentes felé vezető országút mellé állították az egykori böldi révátkelő hely útsatlakozáshoz. Nyilas József és testvérei építették, akik az arra járók számára ismeretlenek kívántak maradni, ezért nevüket a szokásostól eltérően a kereszt talapzatán nem tüntették fel.

Valaha a környéken volt Böld nevű falu, melyet 1686. október végén a törökök elpusztítottak és többé nem épült fel.

A Szentes felé vezető országút mellett korábban már állt egy fakereszt, a most elkészülttől Csongrád felé kb. egy kilométerre. Ez volt az úgynevezett „bikaakoli” kereszt, a bikaakolhoz vezető út kezdeténél. A negyvenes évek közepére ez tönkrement, a későbbiekben nem újították fel.

Anyaga műkő, a korpusz fémöntvény.

Felirata: INRI 1995.

Készítette ifj. Fássy István kőfaragó mester
1995. szeptemberében,
melyet Vági László apát szentelt fel
1995. október 15-én.

Bökényi-kereszt

Az a lehetőség, hogy keresztet kellene állítani Csongrád új városrészén kb. 20 évvel ezelőtt fogalmazódott meg Murányi László és több, a Bökényben élő személy gondolatában. A gondolat hosszú időn át gondolat maradt, majd két évvel ezelőtt került a tervező asztalra, hogy milyen formát is váltson az elképzelés. Elkeltett dönteni, hogy hová is kerüljön, a város főépítésze Seres Balázs közreműködésével lett a hely kiválasztva, amely megfelelt a város fejlesztési tervének és a katolikus egyháznak is egyaránt.

A kereszt anyaga műkő, vasbeton szerkezettel, melyet id. Fássy István kőfaragó mester készített, a kereszt alapozását a Bodrogi Bau Kft. építőipari vállalkozás készítette. A kereszt előtt, Jézus bronzból készült domborműve található, mely 1,5 méteres mészkösziklára van felhelyezve, alatta

JÉZUSOM, BÍZOM BENNED!

míg a talapzaton

ISTEN DICSŐSÉGÉRE

ÁLLÍTTATTÁK

A CSONGRÁDI HÍVÓK

2004.

felírat található. A domborművet Tóth Béla szobrászművész készítette.

A kereszt szentelése 2004. október 10-én délután három órakor, igen hideg és esős időben a Nagyboldogasszony templom énekkarának közreműködésével kezdődött, majd Zsótér Antal kanonok úr köszöntötte a jelenlévőket. Ezek után **Murányi László** az alábbi beszédet intézte a megjelentekhez.

Kanonok Úr! Hölgyeim, Uraim!

Ősidők óta az utak mellé keresztet állítanak, hogy az úton lévő ne legyen egyedül. A kereszt - rajta a Krisztus – emlékeztet, velünk van, ha mi is akarjuk. Emberarcú kisvárosunk útjai mellett vigyázzák lépésünket, künn a tanyavilágban, bent a városban.

A világ az élet változik, benne az ember is. Nincs már ideje megállni, keresztet vetni, egy pillanatra rá gondolni. A keresztet is fogynak, kevés a kéz amelyik cseréli az időt látott keményfát, követ, hogy aztán megfesse újra a régi feliratot.

Hát ki állítson keresztet? Aki akar! Aki akar az állítson, ma már megteheti - de lelke, lelke legyen rajta!

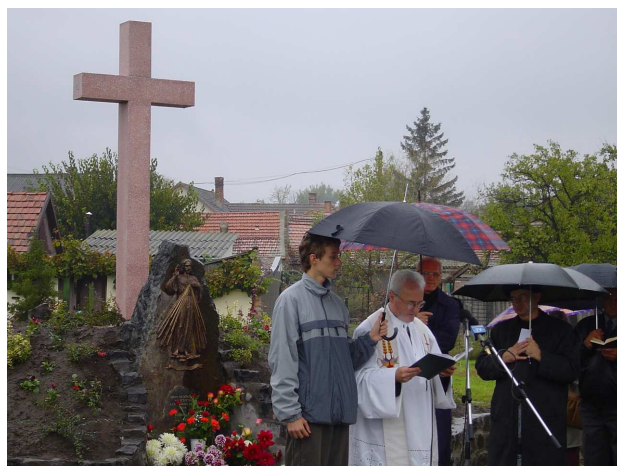
Most állok mint a kőkereszt, a Názáretit hívom, s köszönöm, hogy tehetem, tehetjük ezt sokan, hiszen sokáig csak a „letaposott virág illata” jutott nekünk.

Itt a Bökényben a Kerekárok szélén egykor talán vár állott, meg katona és őrizte földjét, ezt a földet. A halászok feljebb, közelebb a Tiszához jártak, útjuk arra vezetett. Keresztjük volt, az egyik talán a vállukon, de hittel éltek, sokasodtak gyarapodtak. Onnan vagyunk mi is, mi csongrádiak és most visszajöttünk keresztet állítani, erőt méríteni. Változik minden, talán ez a sárga pitypang itt előttem még a régi, de a táj már nem. Új városrész született. Sok ember gondolata, akarata teljesült, amikor a tervező asztalán megjelentek az első vonalak. Most öröközöl öleli a **Kereszt** lábát az ősi kövek újra születtek, a szentelt víz nyomot hagy és az Irgalmas Jézus tekint ránk.

Aztán lassan télbe ejt a szellábú idő és mi úgy gondoljuk, ez a kereszt a Bökényi Kereszt mindig is itt volt, velünk volt, s marad örökre az Isten nagyobb dicsőségére a „**Kereszt amely mindig fölemel**”.

Ezek után a kereszt megáldására került sor, melyet Zsótér Antal kanonok és Nagy Nándor plébános közösen végeztek, majd a kanonok úr mondott köszönetet az építőknek, az egyéb módon közreműködőknek

Az ünnepség Varga Nándor előadásában *Sík Sándor: II. Stáció* című versével folytatódott, majd az építők az utókor számára emlékeztetőül egy urnát helyeztek el a talapzatba, melyben elhelyezett anyagok között helyet kapott és szerepel a *Harang-Szó* 2004. szeptemberi száma is. Az ünnepség a Himnusz közös eléneklésével fejeződött be.

Hitünkről

Szent Ambrus írta, hogy a **HITVALLÁS** lelki pecsét, szívünk elmélkedése. Lelkünk kincstára. Newman bíboros pedig így nyilatkozott: A Hitvallás minden tantétele oltalom. A keresztségi hitvallásban ellene mondunk a sátánnak. A bűn előtt Ádámnak csak egy vágya volt, Isten. Ezután megromlott Isten iránti feltétlen, gyermeki bizalma. Az anyagi világot az ember ajándékba kapta, de ennek már nem látta az ember szentségi jellegét. Istentől elszakadt világ ez. De nem az aszkéta ember fojtja el vágyait, hanem az, aki nem él önmegtagadó életet. Az emberek bálványimádóvá váltak, Isten nélkül akarnak élni. Az ember elsősorban vágyaiban szorul megváltásra. Ezzel szemben Jézus megkísértésekor szüntelenül az Atyára tekint. Krisztusé minden hatalom, nem a sátané. Sátané a kevélység.

Az európai ember arányt tévesztett. Értelme segítségével óriási dolgokat művel, de Istent kihagyja, a létre való rácsodálkozást figyelmen kívül hagyja életében. Olyan ez, mintha valaki egy leszakadni készülő sziklaszirten karóráját javítaná. Szent Bonaventúra mondta a tudósoknak már a XIII. században: „Azt ugyan megtanultátok, hogyan kell fölmérni a világot, de attól tartok, önmagatokat nem teszitek mérlegre.” Az Isten nélküli élet értelmetlen. A hitet is örököljük. Ostobaság azt gondolni, hogy valaki tizennyolc éves korában válasszon hitet. Olyan, mintha eddig nem beszélt volna, és azt mondanánk neki, válasszon anyanyelvet. Az ember reményvesztett, ha nem talál szeretetre. Márpedig az ösbizalom Isten iránt minden emberben benne van, – minden jó lesz. Öngyilkos lesz, akiből ez a bizalom kihal.

Az ateista és a valamiben hívő személyükben értékesek egyformán, életük még nincs lezárva, vannak jó tetteik. De aki semmiben sem hisz, a benne levő ösbizalom ellen döntött, nem helyettesítheti a tudomány ezt a bizalmat, mert annak a tudomány nem tud alapot adni. Az emberi értelem képes felismerni Isten létezését. A mai ateistának nem az Isten létezésével van baja, hanem az kínozza, hogy **MILYEN** is ez az Isten.

Isten mindenható, Atya. A teremtés oka is atyasága, önzetlen szeretete. Így most már a kapcsolatom is más ezzel a Teremtő Istennel. Az Egyház is ezzel kezdi a tanítást. Mindaz, aki nem feltételezi Istenről, hogy erősebb a halálnál, a nemlétnél, az valójában a halált isteníti. Ezért engedik meg világi törvények az abortuszt, ezért vannak emberek eltelve öngyilkossági gondolatokkal.

SZENVEDETT PONCIUS PILÁTUS ALATT, MEGFESZÍTETTÉK, MEGHALT ÉS ELTEMETTÉK. – HARMADNAPON FELTÁMADT A HALOTTAK KÖZÜL.

Elegendő átvennem a megtörtént esemény hitét – Tamás már vallotta Őt, mielőtt érintette volna Jézus sebeit – megvallanom és meglátom a feltámadt Krisztust. Ha valakit szeretünk, élete eseményeit is ismerni akarjuk. Ezért hitünk központi eleme a keresztfá. Az erkölcs csak innét forrásozik, nem önmagából. Így válik az Élet Fájává.

ALÁSZÁLLT A POKLOKRA, FÖLMENT A MENNYBE: Jézus nem a pokolra szállt, hiszen a pokol csak ezután nyílik meg annak, aki ellenáll a megváltó szeretetnek. Nem tudjuk, mit jelent ez a súlyos kijelentés. Talán a bűnbeesett ember magánya, egyfajta élőhalott állapot. „Ha leszállnék az alvilágba, ott is jelen vagy”- énekli a 138. Zsoltár. Isten kiemeli a bűnös embert léte értelmetlenségéből, a keresztdozat hatása visszamenőleg is érvényesül az emberiség kezdetéig.

A keresztség szentségének kiszolgáltatása

„Veletek vagytok mindennap a világ végéig.” (Mt. 28, 20). „Hozzá megyünk és benne fogunk lakni.” (Jn. 14, 23). Az Egyház elkezd misézni. Jézus nem tévedett, amikor azt mondta, hogy nemzedéke meg fogja látni az Emberfia hatalommal való eljövételét. Newman bíboros érve: Jézus szavai beteljesedtek, de nem emberi számítás, hanem Isten elgondolása szerint. (Lélek kiáradása, Egyház, szentségek születése).

FOGANTATOTT SZENTLÉLEKTŐL, SZÜLETETT SZŰZ MÁRIÁTÓL- OTT ÜL A MINDENHATÓ ATYAISTEN JOBBJÁN; ONNAN JÖN EL ÍTÉLNI ÉLŐKET ÉS HOLTAKAT: kapcsolatukban tárgyaljuk a Hitvallás kifejezéseit, összefüggésükben: Az idők teljessége azt jelenti, hogy az emberi történelemnek felragyog az értelme, mivel egy zárt rendszer nem lehet önmaga oka és célja. Egy másik szerető személlyel kapcsolatban válnak történelemmé saját életünk eseményei is! A hit cselekedetét kell végezni. Megtestesülés - parúzia: „Majd látni fogjátok, hogy az Emberfia eljön nagyhatalommal és dicsőséggel az ég felhőiben.” (Mk. 14, 62).

HISZEK SZENTLÉLEKBEN: három fontos Szentlélek- kiáradásról van szó:

1. A Teremtés: Az ember képes lett Istenre, megélte minden napjaiban az Istennel való találkozást, mert halhatatlan lelket adott neki az Úr. Hasonlított az eljövendő Krisztusra, a Szentlélekben képes volt arra, hogy kapcsolatba lépjen Istennel. Az ősbűn ezt a kezdetet tönkretette, de a Lélek működése nem szűnt meg az emberben. (lelkiismeret: nem tévesztendő össze a külső, társadalmi normákkal, mert ez a SZEMÉLYISÉG LEGBENSŐ FÓRUMA). A lelkiismeret kiváltó okként értelmes lényt követel.
2. Az ősbizalom: a legreménytelenebb helyzetben sem adjuk föl. Racionális igazolás nincsen rá, a hitetlen értelem az ősbizalom után keletkezett. Az öngyilkosság az értelmet dobja tehát az őskáoszba.
3. Minden ember, még az ateista is, imádkozik: rácsodálkozik a világ és a létezők szépségeire. Ha az ember véletlenül döbbsen volna rá személy voltára, ez a felelősség elrettentett volna, megbénította volna. De az emberek nagy része pozitívan viszonyul az élethez. Hálás csak VALAKINEK lehetünk, a vak véletlen iránt nem érezhet hálát az ember.

A második Pünkösöd a megtestesülés. A Lélek női jellegű. Máriával együtt, anyaként hordozza a teremtő Atyának új teremtését, az EMBER JÉZUST, Jézus embersége tehát a teremtmény, nem a második isteni Személy! A szeretet nálunk az ösztönvilágból indul ki és tart a transzcendens felé. Jézust ezzel szemben az Atya szeretete hatotta át, és a Lélek ereje mozgatta. A pünkösdi esemény Krisztus új fogantatása, és a Léleknek ez a kiáradása az Egyházban most is tart, egészen a világ végezetéig. A Lélek a végső idők nagy Teremtője, az Atya benne alkot újjá mindent, hogy Krisztus legyen minden mindenben.

HISZEM A KATOLIKUS ANYASZENTEGYHÁZAT: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.” (Ter. 1, 25). Hiszem az Egyházat. Meg kell hozzá térni, az Egyház Krisztus Titokzatos Teste. A bűn előtti emberiség tudtán kívül is Egyházat alkotott, Isten gyermekeinek kegyelmi közösségét, a család és az emberi kapcsolatok szövődése hordozta ezt. Isten Országáé és az Egyház azonos volt, Ádám bűne után az emberiségre vonatkozó terv maradt, de az ember lelkiismeretére hallgatva megsejti Istent, aki maga a szeretet. Ádám teremtése és az Egyház megalkotása között párhuzam van: „Vegyétek a Szentlelket.” (Jn. 20, 22). Isten Ádám orrába fújta az élet leheletét. Ezzel a szentháromságos életben való részvételre képessé tette. AZ EGYHÁZ TEHÁT AZ AZ INTÉZMÉNY, AMELYET ISTEN MINDEN MÁS TEREMTMÉNYE ELŐTT AKART! Egyetemes: „Hirdessétek minden teremtménynek!” (Mk. 16, 15). Egyedül Isten szent, szent rajta kívül csak az lehet, aki Hozzá tartozik. Az Egyház benne van a szentmisében, és Krisztus imáadásában.

A Szentmise áldozat bemutatása

Krisztus, a második Ádám, mint az emberiség Feje adta oda magát az Atyának. Isten benső életét kell egymással megosztanunk. Erre képességet kaptunk és ezt, érvényesíteni kell mindennapi életünkben. AZ A FELADATUNK, HOGY AZZÁ LEGYÜNK, AMIK MÁR VAGYUNK! Isten nem engedi meg, hogy egy eszményt ráeröltessek egy közösségre, mert nem a lelki izgalmak istene ő.

Minden „emberi” ábránd a valódi közösség útjában áll. Isten maga akar nevelni, tanítani bennünket.

A másik embernek nem a cselekedeteit kell rendeznem, nem erkölceit jobbitani, hanem először a szíve mélyét kell megérintenem.

HISZEM A SZENTEK KÖZÖSSÉGÉT:
Az Egyház egyszerre közösség Istennel és egymással. Egy csoport tevékenységében unalmat áraszt, ha az távol marad, akire az egész világ vár. Diadalmas Egyház, a szentek, mi keresztények egymáshoz tartozunk. Mi, a küzdő Egyház tagjai imádkozunk a Szenvedő Egyház tagjaiért, akik a tisztítótűzben vannak. Kérhetjük az üdvözültek segítségét. Isten nem lehet féltékeny a szentekre, ha hozzájuk imádkozunk. (A szülőket sem zavarja, ha kislányuk nem tőlük, hanem a bátyjától kér segítséget házi feladata megoldásához.) Tehát elhunytjainkkal is megmarad a hitbeli, lelki kapcsolat. Isten azért választ ki egyeseket a földön, akik szintén gyalgó emberek, hogy fáklyaként mutassák nekünk az üdvösségre vezető utat, hogy ne kárhozzunk el. Szentéletű nagyszülőket és gyermekeket is ünneplünk Mindenszentekkor, akik már meghaltak, de a Diadalmas Egyház tagjai.

HISZEM A BŰNÖK BOCSÁNATÁT: a sátán igyekszik eltávolítani bennünket a gyónástól, a bűnbevallástól, kételyeket támaszt, keserűséget és gyanakvást. Pedig az önmagamnak adott megbocsátás sohasem vezet el a bűnnel való szakításra: ezt csak Isten irgalmazó Igéje teheti meg. Testvérem szakít ki az önáltatás köréből, - a gyóntató pap jobb most, mint az utolsó napon rendezni. Testvérem által már itt meggyőződöm Isten irgalmazó valóságáról. Ki bocsát meg? Isten de testvérem ad erre bizonyosságot, bocsánatot.

HISZEM A TEST FELTÁMADÁSÁT ÉS AZ ÖRÖK ÉLETET: Jézus feltámadásának dicsőségében is osztozni akar velem. Ugyan, mire való volna a bűnbocsánat, ha nem volna örök élet? A feltámadásba és az örök életbe vetett hit meggyöngyülése, a gyakorlati ateizmus rejlik a gyónás válsága mögött is. A Hiszekegy végig az örök életről, az üdvösségről szól. Összefoglalja a célt, mely az értelmet adja minden ember életének. Amen.

Barsi Balázs ferences atya „Hitünk foglalata” című munkája alapján összeállította Nagy Nándor plébános.

Zarándokok a Pest megyei Újhartyánból

Donászy Magda: Karácsony délután

Karácsony délután
lassan jön az alkony.
Kíváncsiság bújkál
minden gyermekarcon.

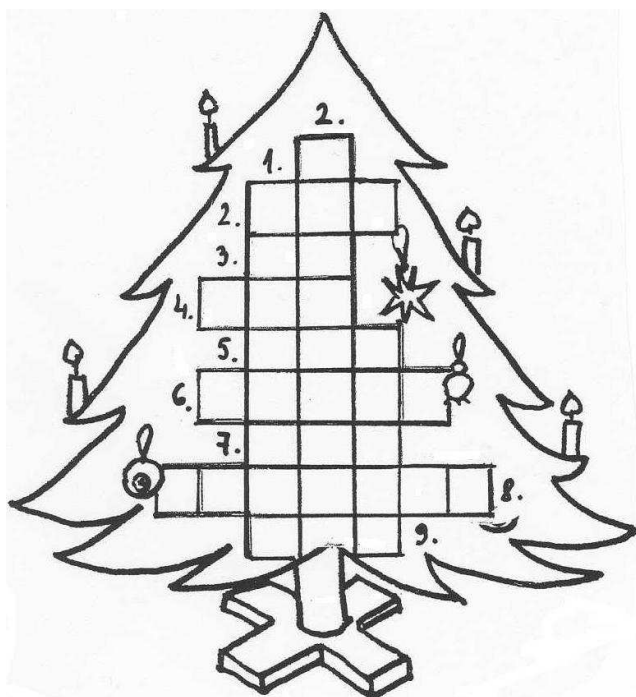
Végre sötétedik...
hamvas lesz az este.
Bodri velem együtt
figyel minden neszre.

Mikor szól a csengő,
az ajtó kitarul,
piros alma nevet
rám a fenyőfáru.

Tudom, az erdőből
édesapám hozta,
a diót meg anyám
be is aranyozta...

Azért olyan kedves...
azért olyan drága.
Meghatottan nézek
Apára... Anyára...

Rejtvény

Vízszintes sorok:

1. Kötőszó
2. Móricz Zsigmond
3. Merül egynemű betűi
4. Labdát kapuba rúg eredménye – keverve
5. Magot szór a földbe
6. Ilyen sor is van
7. Titokban megnéz
8. Dallamot hangjegyekre átíró
9. „Azóta” vége

A megfejtésként beküldendő két szó az 1. és 2. számokkal jelzett oszlopokban olvashatók. Ahhoz, hogy ezeket megtaláld, meg kell fejtened a vízszintes sorokat a meghatározások alapján. A megfejtéseket január végéig adjátok át a hitoktatótoknak. Sikeres fejtörést, örömteli szünidőt kívánok neked és békés Karácsonyt egész családnak.

Zilahi Klára

Szentkúton jártunk

Reggel fél kilenc van, kimegyünk anyukámmal a templom elé. Nemsokára jött Nándor atya, később megérkezett Ágnes nővér is a kisbusszal. Csak öten vagyunk, így Nándor atya autójával megyünk Szentkútra. Ott elsőnek Botond atya megmutatta Szűz Mária kegyhelyét. Belülről nagyon sok kép van festve a falakra és a plafonra, meg is beszéltek melyik kép miről szól. Utána megkerestük a kutat, ugyebár aminek a nevében is benne van, hogy Szentkút. Amikor mentünk a kutat keresni, Gábor majdnem átesett a spárgán, ami ki volt oda feszítve, de sajnos nekem sikerült átesnem rajta. Utána megnéztük a kutat, ahova a törökök elől elrejtették az Oltáriszentséget. Ezután megnéztük azt a kispatakot, amit tavaly a cserkészek készítettek, ahonnan egy kis tóba ömlik és ahogyan a szivattyú nyomja a vizet tovább. Utána bementünk a kis szobánkba reggeliztünk, majd Rózsafüzért fűztünk. Később szedtünk gesztenyét meg citromot, majd megnéztük az 1944-es fronton meghalt emberek sírkövét. Ezután haza indultunk Bokrosra. Ez a nap nekem szuper volt.

Varga Zoltán

„ISTEN ELŐBB SZERETETT MINKET...” / Jn 4,10 /

Kedves Gyerekek és Kedves Szüleik!

Szent Pál apostol így hirdeti meg a világnak karácsony örömét: „Megjelent megváltónk Istenünk kegyelme minden ember számára... Üdvözítő Istenünk kinyilvánította jóságát és emberszeretetét” /Tit 2,11; 3,4/ A kicsi gyermek tehát „pólyába takarva és jászolba fektetve” /Lk 2,7/ a Mennyei Atya szeretete és üzenete minden ember számára napjainkban is. Minekünk is azt hirdeti karácsony öröme és üzenete, hogy „szakítsunk a istentelenséggel és az evilági bűnös vágyakkal, és éljünk mértéktartóan, szentül és buzgón ebben a világban” /Tit 2,12/.

Kedves Gyerekek! Minden hittan órán a „pólyába takart” kisgyermekről tanulunk. Figyeljük, hogyan engedelmeskedett jó szüleinek, hogyan „növekedett korban és kedvességben Isten és az emberek előtt?” /Lk 2,52/ Mindig megállapítjuk közösen, hogy a gyermek Jézus a világ minden gyermeke számára példakép. Ezért úgy kell élnünk és viselkednünk, ahogyan Jézusunk élte életét.

Folytatva a 12. oldalon

És azt is megállapítottuk már nagyon sokszor, hogy ha van a szívünkben őszinte szeretet a Jóisten felé és az emberek iránt, akkor nem lehetetlen számunkra az Úr Jézus példáját követni a Szentlélek segítségével. Megváltó Jézusunk azért is vállalta embersorsunkat – a bűn kivételével! – „hogy gyermek és felnőtt életével utat mutasson nekünk a Mennyei Atya országába. Urunk Jézus egész élete állandóan arra figyelmeztet minden embert, hogy nem elég csak evilági boldogulásra törekednünk, mert az ember ennél sokkal többre született, mindnyájunkra sokkal több vár az örök életben, mint amit a földi életben megismerhetünk és megélhetünk. És ez a többlet már itt a földön megkezdődhet életünkben, ha vállaljuk Jézusunk példáját, a keresztény gyakorlatot a legkisebb, legrejtettebb döntéseinkben is. A Mennyei Atya azt szeretné, hogy legyünk Jézus tanítványai, mert Szent Fia tanít meg minket arra hogyan szerethetjük helyesen a Jóistent, egymást, önmagunkat, de még ellenségeinket is. Csak az ilyen szeretet hozza meg számunkra karácsony igazi örömét. Mert minden ember öröme, boldogságra született – a megpróbáltatások, betegségek ellenére is – de az igazi öröm, az igazi boldogság csak Istentől jöhet számunkra Szent Fia megtestesülése, megváltó szeretete által. Ezért mondta Jézusunk, hogy „nélkülem semmit sem tehettek” - /Jn. 15,5/ és az a vágya, hogy „az én örömöm legyen tibennetek és örömtök ezzel teljes legyen” /Jn. 15,11/.

Azt szoktuk mondani, hogy karácsony napja a szeretet ünnepe és, hogy szeretetünket ajándékban is ki akarjuk fejezni szereteteink felé. Erre is a Jóisten tanította meg az embereket. Hiszen a Mennyei Atya előbb szeretett minden embert, és az ő karácsonyi ajándéka a szeretet ünnepén az ő Egyszülött Fia. Istenünk nem valami kis jelképben mutatta meg szeretetét, hanem a Fiú földi élete által. Ezért mondta Urunk Jézus halála előtt; „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért” /Jn. 15,13/. A filippiekhez írt levelében ezt az isteni szeretetet állítja eléünk Szent Pál apostol, amikor azt írja: „Szolgai alakot fölvéve kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez” /Fil 2,7/ „hogy mi Isten gyermekei lehessünk az ő szeretete által.

Most tehát mirajtunk a sor, kedves gyerekek, kedves emberek! Milyen ajándékkal igazoljuk a Jóistennek, hogy igazán szeretjük őt és szeretjük karácsonyi ajándékát, az Úr Jézust?

A mi legszebb ajándékunk a Mennyei Atyának és a Fiúnak, ha minden vasárnap nagy hittel, nagy szeretettel vesszük körül Urunkat az oltáron a szentmisében. Istennek csak isteni ajándékot adhatunk; Szent Fiát az Oltáriszentségben, - miközben Szent Fia életünk, utunk, igazságunk és táplálékunk akar lenni a földi élet vándorútján.

Szent Ágoston püspök azt írja a Vallomásokban: „Magadnak teremtetél minket, Uram, és nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik tebenned...” Csak akkor tudjuk számítani életünkben a szeretetlenséget, a nyugtalanságot, - csak akkor lesz az életünk „béke és öröm a Szentlélekben” /Róm. 14,17/, - csak akkor lesz olyan örömben részünk, amit senki és semmi el nem vehet tőlünk, ha megfogadjuk és megtartjuk a szentmisékben és a hittanórán hallott jézusi tanácsokat, a Szentírás örömhírét.

Jézusunk így szól mihozzánk is: „Nézd, az ajtóban állok és zörgetek. Aki meghallja szavamat és kinyitja szíve ajtaját, ahhoz bemegyek és vele étkezem, ő meg velem” /Jel. 3,20/. Lehet-e szebb ajándékunk az Atyának és a Fiúnak annál, hogy elfogadjuk az Isten felkínált szeretetét és ebben a szeretetben akarunk „élni, mozogni” /Ap.csel 17,27/ nemcsak karácsony napján, de életünk minden napján is?... Legyen hát őszinte a legszebb kérés az ajkunkon Szentkarácsony napján: „Jöjj el, Uram Jézus az életünkbe”! /Jel. 22,20/. Amen.

Magyar Katalin hitoktató

Szent Miklós zsákjából

Szent Miklós püspök ünnepét december 4-én tartottuk, egy szombat esti szentmise keretében. Pontosabban szentmise után jött el közénk „Miklós püspök”. A toborzás már az előző hetekben elkezdődött. A gyermekek, akik szüleikkel együtt gyakran megfordulnak a Piroska-téren, e beharangozás eredményeképpen igen nagy érdeklődéssel várták a hittanosokkal együtt ezt a szép ünnepet. Kicsik, és nagyok egyaránt eljöttek,

legalább **120!** gyermek jelent meg, a szentmise előtt pár perccel már csak állóhelyek voltak a templomban. A mise végén érkezett Miklós püspök.

A hittanos gyermekek előadták azt az evangéliumi jelenetet, amikor Jézus meggyógyította a tíz leprást. Mivel a gyermekek igen szépen eljátszották ezt a történetet, hamarosan Szent Miklós zsákjából és az előkészített dobozokból is előkerültek a Mikulás-csomagok. Igen nagy volt a lelkesedés, a gyülekezés. Örömünkre annyi gyermek volt, hogy az utolsónak érkezők némelyikének sajnos már nem jutott csomag. Ők szentképet kaptak, de másnap ők is megkaphatták csomagjaikat akik együtt voltak velünk a szentmisén. Nagy öröm volt számunkra ez az esemény, bár minden vasárnap ennyi gyermek állná körül az Úr asztalát!

Jövőre is elvárunk kedves Miklós püspök!

Kedves Olvasóink!

A tömegkommunikációs eszközök használata új fórumokat nyit az evangélium hirdetésére, ezért nem szabad kihagyni a kínálkozó lehetőségeket az igehirdetésre. Egyházunk a rendkívül népszerű mobilszolgáltatást a keresztény tanítás és a felebaráti szeretet hirdetésére kívánja felhasználni.

A szolgáltatásra előfizetők reggelenként 6 órakor SMS-ben kapják meg a nap lelki üzenetét, egy-egy rövid idézetet a Bibliából.

A kéthetente megújítható szolgáltatás díja 240Ft+Áfa, amely összeg 14 üzenetet tartalmaz. Aki igénybe szeretné venni a szolgáltatást, mobiltelefonjáról küldje az **örömhír** szót sms-ben a 06-90/633-111-es számra.

örömhír
SMS
06-90-633-111

A Magyar Katolikus Egyház és a T-Mobile Magyarország Rt. – a mobilszolgáltató önköltségének levonása után – a bevételt karitatív célokra ajánlja fel, így az „Örömhír-üzenet” olvasói – miközben megkapják a napi útravalót – egyúttal a segítő szeretet jócselekedetét is gyakorolhatják.

/A szolgáltatást T-Mobile- és Pannon GSM-előfizetők vehetik igénybe./

Biblikus előadás

A Szentatya, II. János Pál pápa dokumentumaiban, körleveiben igen sokszor idéz a Szentírásból. Isten ígését nekünk is forgatni kell napról - napra. Ige és áldozat összekapcsolódnak a liturgiában. Ebben a hónapban a hittantermi előadás helyett templomunkban tartottunk szentségimádást, melyben a Bibliából vett idézetek mellett a Szentatya tanítását is átélmélkedhettük.

Szólj hozzám...

*A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
2005. évi kommunikációs programja*

Immár ötödik éve, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia minden esztendőben egy-egy konkrét, a társadalom számára is fontos keresztény értékre összpontosító üzenettel lép a nyilvánosság elé. A kommunikációs programok célja, hogy tájékoztassák a társadalmat a Katolikus Egyház tevékenységéről, és párbeszédet kezdeményezzenek az Egyházhoz kevésbé kötődő, jó akaratú emberekkel.

Az üzenetet óriásplakátokkal, közterületen, sajtóban és intézményekben elhelyezett hirdetésekkel, rádió- és tévéspottal népszerűsítik. A program témájáról konferenciákat szerveznek, valamint didaktikai anyagok készülnek iskolák, hittancsoportok és plébániai közösségek részére.

A **Szólj hozzám...** program célja, hogy a figyelmet ráirányítása az igazi kommunikáció mibenlétére és fontosságára. Az ember teremtettségénél és természeténél fogva társas lény, ezért elemi szükséglete, hogy kapcsolatokat létesítsen. Az egymás közötti és a Teremtővel folytatott kommunikáció minden közösség létének egyik alapfeltétele. Az Egyház tanítása szerint a kommunikáció több, mint gondolatok közlése és érzelmek jelzése. Legmélyebb szinten saját magunk odaajándékozása a szeretetben.

Számos egyéni és szociális probléma adódik abból, hogy a modern társadalomban az emberek közötti és az Istennel folytatott kommunikáció nem, vagy csak töredékes formában valósul meg. A médiumok világa nem pótolja és nem is pótolhatja az ember-ember, ember-Isten közötti személyes kapcsolatot. Mindig szükségünk lesz Valakire, akihez szólhatunk, aki meghallgat bennünket, akitől választ kapunk egzisztenciális kérdéseinkre, akivel megosztjuk örömeinket, bánatunkat, gondolatainkat, és aki válaszol kérdéseinkre.

Az Egyház fontosnak tartja, hogy rámutasson az Istennel és embertársainkkal folytatott kommunikáció jelentőségére és nélkülözhetetlen szerepére. Szeretné felhívni

az emberek figyelmét arra, hogy kommunikálni kell, mert emberi létünk kiteljesedésének alapfeltétele.

A kommunikációs program központi üzenete: keressük az alkalmakat, ragadjuk meg a lehetőségeket, hogy szóljunk Istenhez és embertársainkhoz egyaránt. Beszéljünk, beszéljessünk egymással, mert a kommunikáció révén válunk emberré.

Szólj hozzám...

Üzenet Erdélybe!

Testvérek ott a kék hegyek mögött
Akik most visszajöttetek;
Nem tudjátok, hogy hosszú éjeken
Mennyit gyötrődünk, sírtunk értetek.
Turulmadárnak csonka volt a szárnya.
Karját lefogták idegen erők.
Huszonegy évig koldusként álltunk
Trianon bezárt kapuja előtt.
Testvérek ott a csiki bérceken,
Hol Isten közelben élnek a fák,
Látjátok-e már a felkelő napot
Mely besugározza az éjszakát?
Szent István hada indul el felétek
Börtönötök falait ledönteni.
Kisüt a nap hollós Mátyás földjén,
Kincses - Kolozsvárt Kassa köszönti,
Testvérek ott a kék folyók mögött.
A kürtök hangja harsonázva zeng,
Ne féljete, jövünk, jövünk, jövünk.
A Szentkorona teste újjáéled
Mit szétrombolni akartak gazul;
Igazságot hoz, boldogságot békét
A fehér felhőn vágató Had Úr.
Testvérek ott a székely végeken
Kik most dalolva hazatértetek,
Magyar testvéri szeretettel
Ölelünk keblünkre benneteket.
Az ősi rögöt vitézül megvédte
A legyőzhetetlen acélú kard,
Testvérek meglátjátok;
Isten megáldja újra a magyart!

Komlósi Jánosné - Marika /1940 /

Vendégeink voltak

Hagyomány, hogy a csongrádi Szent József templom és az újhartyáni hívek között évente több alkalommal találkozókat ejtünk meg. Ez a sport, a muzsika és a zarándoklat szeretetében van egybekapcsolódva. Fiatal asztaliteniszezők többször voltak már sporteseményeken nálunk, ugyanúgy visszahívásokat kaptunk, ugyanakkor a zene területén is igen jók a kapcsolataink egymással. A dabasi Zeneiskola tanárai már kétszer jártak nálunk, valamint az újhartyáni énekkar - rézfúvós kvintett és vokális művek előadásának keretében - igen szépen szerepeltek templomunkban. Végül, de nem utolsósorban a kedves zarándokok, akik szintén másodszor jártak templomunkban és a bokrosi Szent László templomban. Ilyenkor mindig közös, imádságos lélekkel vagyunk együtt mi, csongrádi hívek az újhartyániakkal. Most, Advent 3. vasárnapján szintén zarándokok érkeztek hozzánk, hogy eljöjjenek azokkal a fiatalokkal, akik ifjúsági – nemcsak gitáros – énekeket énekeltek templomunkban.

Nagyon összeszokott együttes benyomását keltették, akiken látszott a közös munka eredménye, a közös liturgiák élménye. Az ifjúsági énekeket szépen, imádságos lélekkel adták elő, több szólamban is. A templom zsúfolásig megtelt és mindenki igen gazdag élményekkel távozott innen, amivel vendégeink megszépítették holnapjainkat.

Zendüljön föl ...

Zendüljön föl szívünkől az öröm ének,
S mivelünk zengje minden keresztény lélek.
Dicsőséges Szent Antal tégedet kérünk,
Síron innen, síron túl Te légy vezérünk!

Te Jézus Krisztusnak vagy kiválasztottja,
Csodatevő nagy szentje, kedves barátja.
Dicsőséges Szent Antal ...

Mennyei orvosa a sebzett léleknek,
Megvigasztalója a kesergő szívnek.
Dicsőséges Szent Antal ...

A szegényeknek te vagy égi gyámola,
Az özvegyek és árvák jótevő atyja.
Dicsőséges Szent Antal ...

Aki szent szeretettel Tebenned bízik,
Reményelem az soha nem csalatkozik.
Dicsőséges Szent Antal ...

Mi is hittel reménnyel szent szeretettel,
Előtted esedezünk lángoló szívvel.
Dicsőséges Szent Antal ...

Csodatevő erődben hiszünk és bízunk,
A megtérés csodáját műveld mirajtunk.
Dicsőséges Szent Antal ...

Hatalmad törje össze a bűn rabláncát,
Hogy lelkünk ne érezze annak hatalmát.
Dicsőséges Szent Antal ...

Ne engedd elveszteniünk Isten kegyelmét,
Hanem nyerd meg számunkra égi kegyelmét.
Dicsőséges Szent Antal ...

*A csongrádi hívek hagyományából való éneket
id. Vincze Lászlóné Eta néni bocsátotta
rendelkezésünkre.*

Lelkigyakorlat 2004. december 10-12

Amikor Mátraverebély-Szentkúton voltunk kirándulni, ott Leopold atya tartott a kis csapatnak lelkigyakorlatot. Akkor említettem Nándor atyának, hogy a karácsonyi lelkigyakorlatra innen hívjon atyát a három nap prédikációinak megtartására. Mikor megtudtam, hogy Júlián atya eljön közénk elhatároztam, hogy amennyire tőlem telik, a beszédeit lejegyzetelem és az újságunkban közreadjuk.

Közreadjuk azért, hogy akik ott voltak, próbáljanak a jegyzetemből visszaemlékezni erre a szép három napra. Akik meg nem voltak ott valamilyen oknál fogva, elolvassva lássák, hogy e rohanó világban meg kellene állni egy kis időre és elgondolkodni arról, hogy szegényen, de lélekben gazdagon hogyan lehet szentté válni.

Jézus Krisztus születésének ünnepére készül – nem a világ hanem – a kereszténység. Vannak, akik félnek a karácsonytól, azok az életükben csak az élet hajszolásával vannak elfoglalva, de egész évben még csak egy imára sem állnak meg. Dolgoznak éjt – nappallá téve, hogy az év vége előtt be tudják fejezni az elvállalt munkát. Ez részükre presztízsfeladat, hiszen jövőre nem biztos, hogy megbízzák őket továbbra is. Hajtanak, hogy a pénzt megkapják azért, hogy így az ünnepet szebbé próbálják tenni. De ez a szebbé tétel csak tárgyi szebbé tétel. A lélek pedig kiég, még egymásnak sem tudnak szívből örülni.

Mi, akik készülünk Jézus Krisztus születésére, nekünk kell megértetnünk a szeretet, a család értelmét azokkal, kiknek nincs hitük és idővel félnek egy ilyen ünnep közeledtétől, mert magányossá válnak. Be kell bizonyítanunk, hogy nem elsősorban a földi élet a legfontosabb, hanem az előkészület a túlvilági életre. A földi élet ugyan megszűnik, de ha olyan életet élünk, ami csőd és rossz, akkor a pokol tüzétől sem szabadulunk meg.

Az előző rendszerben a hitetlenek azzal riogatták az embereket, hogy a papok fenyegetnek. Igen, fenyegetnek és ez egy igen szent dolog azért, hogy figyelmeztessenek bennünket a túlvilági élet következményeire és annak dicsőségére.

Erre egy autós példát említett az atya. Sztrádán halad egy autó igen nagy sebességgel. Az út szélén álló egyén segítő szándékkal lassításra figyelmezteti. Egy másik személy még nagyobb gyorsításra buzdítja. Ha hirtelen vége az útnak, vajon ki segített legtöbbet, hogy életben maradjon az autós. A keresztény ember az életét adja Jézusért, feleségéért, férjéért, családjáért, sőt még az ellenségeiért is. Nem minden az imádság. Úgy is kell élnünk, ahogy Jézus elvárja tőlünk. Vajon az életedet is odaadnád a másikért?

A világ nem készül a karácsonyra, mivel ő azzal foglalkozik, hogy a munkát befejezze, hogy pénze legyen, hogy be tudjon vásárolni. Közben pedig észre sem veszi, hogy lelkiileg kiégett, a család széthullott. Hiába apa, anya veszi meg az ajándékot. Meg kell magyarázni a gyermeknek, hogy ezt Isten adja. Ő hozta el a szeretetet, mert ő testesült meg és miatta van karácsony ünnepe, hogy szeretettel legyünk egymás iránt és így ajándékozzunk.

Készülődés az tehát, ha odatesszük a karácsonyhoz szorgalmunkat, betegségünket, jó barátainkat, életünket.

Ady Endre versével folytatódik a prédikáció. A *magyar ugaron* című vers figyelmeztet, hogy alszik a világ, vezetőink politikusaink egyaránt Fel kell ébreszteniünk mindenkit, hogy ne a giz-gaz húzzon le bennünket. Ébresztő, hogy a jó mag ne a giz-gazba hulljon, hanem jó termőföldbe kerüljön, ahonnan 10, 50, 100-szoros termést biztosít.

Ébresztőt mond az atya, hogy ne hallgassuk el a jót, ébresztőt mond akkor is, amikor nem szavazunk lelkiismeretünk szerint a jóra IGEN-ünkkel és kötelesek vagyunk megvallani hitünket. Ez olyan, mint valamikor ha a császárnak nem mutattak be áldozatot, akkor megfenyegették őket, vagy vértanuk lettek.

Ébresztő, hogy a nappal közeleg, de az a nappal nem világítással fog nappalként megjelenni, hanem a túlvilági nappalról beszélünk.

A második napi prédikációja kezdetén az atya felteszi a kérdést, egyben hiányolja a férfiakat és különösen a fiatalokat a templomból, az előző napra visszautalva *talán a sztrádán száguldoznak?*

A továbbiakban Jézus születéséről beszél. Erre a születésre nagyon készülünk. Régi egyházi

személyek megállapították, hogy Assziszti Szent Ferenc második Jézus. Hiszen ő is olyan szegény volt, de nem lelkiekben, mert aki egyszerű, Istenre ráhagyatkozó, lélekben szegény, az a leggazdagabb. Hiszen ő is hordozta Krisztus sebhelyeit a testén. Szent Ferenc három gondolatát idézte az atya

- hálát adunk az Atyának, hogy fiad által és szent fiadért megteremtettél bennünket;
- hálát adunk a megtestesülésért;
- hálát adunk az Atyának mert a Te szerelmes fiad által mocskos bűneinkből kiváltottad a világot. Ez a három nagy ajándék Istenben testesült. Istent senki sem látta, ez a hit.

E nagy ajándék a szeretet, szeretetből halt meg Jézus, nem úgy általában, hanem értem halt meg. Hányan vannak, akik csak élnek, de nem élnek át a hitet. Adyt idézve: a giz-gaz körülvesz bennünket. Az ember a fogyasztói társadalomban csak a szemnek látszó dolgot veszi meg, megvéve rájön, hogy nem is olyan jó. Ez ugyan úgy van, mint a káromkodás. Rájön az ember, ha hisz, hogy nem is olyan élvezetes a bűn, a szenvedély nem old meg semmit. Nekünk ki kell szabadulnunk ebből a szennyből és az égre kell emelnünk tekintetünket, hogy lássuk az Istent.

Jézusnak nevelőapjával az áccsal, sokat el kellett menni munkáért koldulni, hiszen két ácsnak olyan kis helyen, mint ahol laktak, megélni nem lehetett. Az utat mindig gyalog tették meg. Mi, akik tudunk dolgozni, és

tudunk ajándékot venni karácsonyra, ahhoz is Jézus segít hozzá!

Szent Ferenc mondta: ünnep az ünnepek között, így jelölte meg a karácsonyt. Az emberek pedig a húsvétot vélték legnagyobb ünnepnek. Szent Ferenc vallotta, hogy mikor Jézus megszületett, már tudta, hogy meghal értünk. Erre az ünnepre úgy kellene készülnünk, mint a gyermekek, mert ha nem leszünk olyan alázatosak, mint a gyermekek, nem kerülünk az Isten országába. A gyerek nem aggódik, hogy lesz-e ebéd, lesz-e meleg télen. Nekünk sem kell aggódnunk, csak tenni a dolgunkat. Nyugodtan kellene élnünk.

Ha két fiatal összekerül, előfordul, hogy magányossá válnak, különösen, ha nem vállalnak gyereket. A hajsza lesz az elsődleges. Pedig Jézus mondotta: „Aki egyet is befogad a legkisebbek közül, az engem fogad be.”

Aki a karácsonyt szereti, tanuljon meg szegényen élni, de ne nyomorúságosan. Szegény az, aki csak a szükségeset veszi meg, és úgy éli életét.

Ha megnézzük, hogy Jézus milyen szegény körülmények között született és élt, később koldusként járta a földet, mégis lelkiekben ő volt a leggazdagabb. Szent Ferenc is szegényen élt az emberek között.

Ha elmegyünk az emberek közé és kérve kérünk és adnak, ott van szeretet. Az üdvösség útja a szeretet. Az Isten szegénnyé tette magát, hogy minket gazdaggá tegyen. De ez a gazdagság lelkiekre értendő.

A harmadik napi prédikációját az előző este befejező gondolataival kezdte: a leggazdagabbak szoktak a legszegényebbek lenni. Jézust is megfosztották ruháitól keresztre feszítése előtt.

Szent Ferenc, aki valamikor igen gazdag volt és léha életet élt, gazdagságától megszabadulva élte a szegények életét. Barátjával Pacifikus testvérrel egy alkalommal betértek egy templomba és a társát elküldte a leprásokhoz, hogy gyógyítson. Ferenc pedig imádkozott, hogy társa eredménnyel járjon. Ha körülnézünk környezetünkben rájövünk mennyi leprás van közöttünk, ezt persze lelkiekben lévő leprásokra értjük. Társa, mikor visszatért a templomba, látta Ferencet imádkozni. Ferenc felszólította társát, legyen alázatos, hogy lelkiekben gazdag legyen.

Júlián atya, amikor elvégezte a műszaki egyetemet, barátjával albérletben laktak Pesten. Társa állandóan morgolódott, mert nem tudta azt csinálni, amit akart, pedig minden jól ment részéről.

Júlián akkor jött rá, hogy ő neki csak egy akaratának kell lennie. Ez az Istent szolgáló akarat.

Szent Ferenc mondta: tiszta élettel éljünk, Krisztust hordozó keresztények legyünk.

Nem kell mindenkinek papnak lennie, a civil ember is lehet olyan vallásos, hogy szentté avassák. Csak ehhez áhítatos lélekben Isten szolgálatára képesnek kell lennünk. A színlelés a lelkiekben is szegénység. Át kell élnünk az Istennel való találkozást. Például áldozáskor az ostyát magunkhoz véve, alig nyeljük le és már folytatjuk a templomi éneklést, holott letérdelve hálát kellene adnunk Istennek, hogy megsegített, megszületett bennem az Isten.

Szent Ferenc szerette a papokat mert ők azok, akik feloldozást adnak. Júlián atya is ezt vallja. Szent Ferenc mondja: ahogyan trónusáról szállt a Szűz méhébe, ugyanúgy száll le a szentmisén és lelkünk táplálékává válik. Ezek után mekkora szeretettel kellene nekünk őt szeretnünk.

Mérnöksége idején fogalmazódott meg benne, hogy neki papnak kell lennie. Az Oltáriszentség szeretete tette őt szerzetessé. Karácsonykor árad ki olyan szeretet, ami által gyermekké válik az ember. A gyermek feltétlenül bízunk.

Szent Ferencről mondott példák: a halról, mely a vízben követte addig, amíg meg nem áldotta a halat, az emberevő farkasról, akivel megjelent a városban az emberek között és többé nem bántotta az embereket, mert azok megígérték, hogy enni adnak az állatnak. Ez mind a szeretet eredménye.

Júlián mikor szerzetes lett, a bátyja meglátogatta és elpanaszolta neki, hogy milyen problémái vannak. Mivel még nem volt pap, misét még nem mutathatott be, így imádkozott érte. Ekkor egy veréb megjelent a cellája ablakában és ott csiripelt. Kinyitotta az ablakot és megsimogatta a verebet és az nem szállt el.

Szent Ferenc egyszer karácsony előtt tizenöt nappal egy betlehemet készített és kivitte azt a hegyre. A pápától engedélyt kért, hogy ott misét mondhasson. Azért, hogy lássa a kis

Jézust, Szent Józsefet. A kis Jézust, hogy láthassa, kezébe vette a Jézust ábrázoló bábút és énekelt. A körülötte lévő embersokaság is énekelt. A bábu mintegy életre kelt a kezében. Az emberek a bábu alatt lévő szalmát elvitték, hogy azzal gyógyítsák magukat.

Nyissa meg a Szentlélek a szívünket, hogy szegényen, de lélekben gazdagon várjuk Jézust, annak születését.

Kívánom, hogy a Szentlélek szeretete szálljon ránk mindörökkön örökké! Amen.

Felföldi Miklós

Hálát adok...

Szemerédi Imrét, Egyházközségünk egykori világ elnökét 50 éves házassági évfordulója alkalmából kérdeztük, hogyan is emlékezik több mint huszonöt éves egyházközségi elnöki munkájára.

...Törzsgyökeres csongrádi vagyok. Már gyermekkorom óta a Szent József Templomhoz tartozom, családom és gyermekeim is ehhez a templomhoz kötődnek. Az 1970-es években Budavári atya idejében választottak meg az egyházközség világi elnökének.

Munkámhoz tartozott a híveinkkel való kapcsolattartás mellett a bevételek, kiadások és év végi elszámolások ellenőrzése, az éves költségvetés megtervezése is, melyet havonta tartott üléseken vitattunk meg. Fontos feladatomnak tartottam a hitélet előbbre vitelét, ezen belül a templom énekkarának állandó jó szintű szereplését, aminek a mai napig is tagja vagyok.

Az eltelt időszak alatt négy plébánossal dolgoztam együtt, úgy érzem mindegyikkel nagy megértésben végeztük közös feladatunkat.

A tisztséget 70 éves életkorig lehet ellátni, így 2003-ban ezt a feladatot az egyházközség képviselő testület tagjainak újraválasztásakor átadtam Terjék Istvánnak. Megmaradtam tiszteletbeli tagnak, örömmel tapasztalom, hogy a jelenlegi elnök a tanácsaimat elfogadja és felhasználja munkája során, én pedig örömmel teljesítem a kéréseit igyekezem segítségére lenni.

Hálát adok a Jó Istennek, hogy ezt a szép feladatot végezhettem.

1932-1993

Templomunkban december 9-én szentmise keretében, majd a Kolostor épület előtt elhelyezett emlékműve előtt emlékeztünk néhai miniszterelnökünkre Dr. Antall Józsefre. Özvegye levélben kereste meg Nagy Nándor plébánost, melyben többek között az alábbiakat írta:

Főtisztelendő Plébános Úr!

Losonczy Zoltán értesített arról, hogy december 9-én délután öt órakor szentmise lesz férjemért a Szent József Plébánia templomában. Nagyon köszönöm, hogy megemlékeznek halála tizenegyedik évfordulójáról. Sajnos nem tudok elmenni, - - nagyon remélem, hogy máskor majd alkalom adódik rá, hogy elmenjek Csongrádra meglátogatni a férjem szobrát és a kedves csongrádiakat. Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok, tisztelettel: Antall Józsefné

/Részlet Nagy Nándor plébános által az elhunyt emlékműve előtt tartott megemlékezéséből/

Add Urunk, hogy érezzük az összetartozás tudatát, mi magyarok, akiket kiválasztottál, hogy a Szűzanya népe vagyunk, ezt soha ne feledjük és add, hogy hűek legyünk a Nagyboldogasszonyhoz és történelmi hivatásunkhoz. Legyünk felelősek egymásért, őrizzük, védjük egymást és hazánkat, másoknak is vigyük el az Evangélium és a szabadság örömhírét: megváltottak vagyunk, Isten és egy Hazának gyermekei, akik minden nép felé kitarják szívüket! Ez történjék az önzetlen adakozással, a felebaráttal való törődésben, hitünk gyakorlásában, és imádságos lelkületben! Add Urunk azt is, hogy minél inkább törekedjünk jó példát mutatni a

többi népeknek úgy, ahogyan őseink tették! Szívünk - lelkünk ajtajai mindig legyenek nyitva mások előtt, hitünkben ne gyengüljünk, érezzük meghívásunkat, történelmi küldetésünket. Ezek legyenek: összetartás, hibáink felszámolása, utódainkat tanítsuk meg az imádságra és a becsületes munkára, valamint legyünk a remény emberei. Ezeket senki el nem veheti tőlünk! „Kelj föl, te álmos, támadj föl holtodból és Krisztus ragyog rád”..... Le kell ráznunk a közöny és a tehetetlenség ballasztját. Kérjük az Urat, hogy adja meg nekünk kegyelmének segítségét, íme így mutatja meg az Úr jóságosan az élet útját. Járjuk tehát az élet útját, legyenek egyek a családok, ez legyen a programunk: minél több életet! Így adunk másoknak is példát, így leszünk egymás testvérei igazán! Amen.

Jubiláló házaspárok

Szentmise keretében templomunkban újították meg ígéretüket, amit ötven évvel ezelőtt tettek:

November 13. Fekete Lajos és Almási Franciska

November 14. Szemerédi Imre és Hegedűs Mária

- az első oldal folytatása

A lelkünkön megtelepedett bűn a mi teljes gyarmatosításunk, kizsákmányolásunk a Gonosz részéről. Szabaduljunk meg bűneinktől, végezzünk szentgyónást, akkor majd felszabadulunk „Isten fiainak dicsőséges szabadságára”, a Szentírás szerint. Ne a pénzt hajhásszuk! Ha a vagyon nagy és csak ezt hagyjuk gyermekeinkre, mást se fognak keresni. Ha viszont nem a vagyonban van bővelkedésünk, hanem Istennél van a szívünk, gyermekeink is Istent fogják keresni, nem lesz nyughatatlan, zaklatott a szívük és az Úr is megjutalmaz ezért. Sokkal jobban kell hinni a Gondviselésben, mint eddig tettük. Egész életünket Rá kell tenni!

A keresztyény feladata az, hogy építse az Egyházat és szolgálja felebarátait, valamint a közjót. A nevelésnél az otthoni nevelés a legfontosabb. Szoktunk - e együtt imádkozni? Milyen apa, anya - képet lát gyermekünk bennünk? Fontos ezért a hittan és a szentmise, mert gyermekeink a keresztség által Isten gyermekeivé lettek. Aki elfelejti felnőttébb korában hitét, az istengyermekség nyelvét felejt el. Elfelejt imádkozni! Hát még, aki sohasem tanulta, mert nem írták be hittanra! Micsoda felelősség a szülők részéről, gondoljátok el! A Szentatya írja: „Az emberlét fölvetelével Krisztus fölemelt magába minden emberit, különösen a családot, földi létének első föltételét.” Vajon családjaink ennek tudatában élnek-e? Istennek tetsző, szentségi életet élnek-e? A gonosz lélek nem tűr megalkuvást, ha neki ilyen fontos a lelkünk, nekünk ne lenne fontosabb?

Ha gyakorlom hitemet, megszabadulok bűneimtől, már más szemmel látom a felebarátot, Isten szemével. Lélekben karoljuk át az egész földkerekséget. „Béke veletek! Ne féljete!”- ezek az isteni szavak. A betlehemi barlangban „megjelent Isten kegyelme” a világ megkapta az irgalmasságot, melyet már az ősatyáknak megígért az Úr. Hagyjunk el minden félelmet és dicsőítsük Istent!

Gyakran imádkozzunk a Szűzanyához is, szemléljük Őt istenanyasága misztériumában. Imádkozzuk a Rózsafüzért! „Mária ugyanis mindig megmutatja isteni Fiát, s Ő maga a hívők számára a hit mintaképe.” „Az Egyház, miközben áhítattal elmélkedik Róla, és az

emberré lett Ige világosságában szemléli Őt, tisztelettudó lélekkel hatol egyre beljebb a Megtestesülés mélységes titkába, és egyre jobban hasonul „vőlegényéhez” - Krisztushoz. Urunk! Utunkon haladva gyógyítsd meg sebeinket, erősítsd lépteinket, nyisd meg szívünket irgalmasságod előtt, amellyel közénk jöttél! Amen.

Nagy Nándor plébános

Plébániánk bér málkozói
2004. Október 17.
Nagyboldogasszony templom

Szent László templomból:

Donkó Ferenc

Drozdi János

Szent József templomból:

Felföldiné Kácsor Ilona

Horváth Erzsébet

Nagy Anikó

Révész Gábor

Surján Noémi

Szabadkai István

Szabó Klára

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Szeptember 19. Csorba Bálint János

Szeptember 26. Kakucska Ádám György

November 28. Molnár Ádám

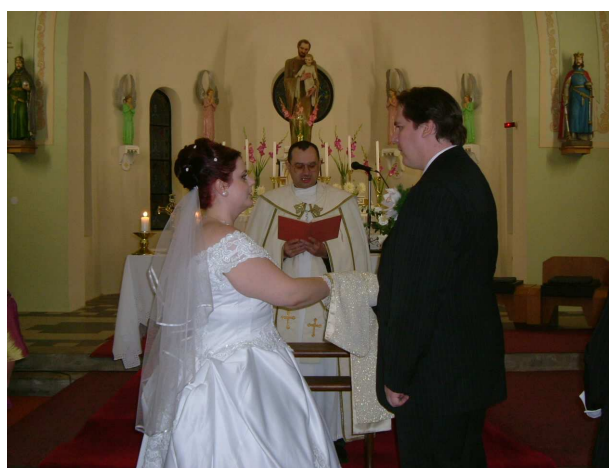
Tisztelt Olvasóink!

Az Egyházközség tagjainak keresztelezéséről és házasság kötéséről fénykép formájában is szeretnénk tájékoztatni Önöket. Kérjük, hogy a fenti eseményről készült felvételeket jutassák el a név és az időpont feltüntetésével a Plébánia Hivatalba, hogy közzé tudjuk tenni azokat.

Házasságkötés

Szeptember 18. Nagy Imre és Balogh Helga Mónika

Október 2. Vincze Zsolt és Sárjai Szabó Márta

November 13. Gödri Csaba és Horváth Varga Edit

Anyakönyvi hírek

Halottaink:

id. Újszászi Ferenc
 Szivák István
 Huszka Franciska
 Lovas Péterné – Szabó Ilona
 Balla Zoltán
 Deák László
 Kacziaba László
 Jakobei Józsefné – Papp Matild
 Sarusi Lajos
 Veréb Györgyné – Justin Ilona
 Kátai Rókusné – Kordik Erzsébet
 Percze Pálné – Kacziaba Irén
 Herczeg Julianna
 Varga Sándorné – Magyar Etelka
 Hajdú Ferencné – Óvári Piroška
 Felföldi Mátyás
 Szalkai Szabó Mihályné – Szőke Veronika
 Csépe Pálné – Erki Szabó Mária
 Kallai Péterné – Deák Mária
 Sinkó József
 Juhász Jánosné - Huszka Valéria
 Kókai Mária
 Kókai József
 Gera Mihály
 Palásti István
 Schultcz Jenő
 Ötvös István
 Kókai Józsefné – Sándor Irén
 Sebestyén Imréné – Kispataki Margit
 Palásti Józsefné – Varga Viktória

A négy gyertya

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer négy gyertya. Olyan nagy volt a csend körülöttük, hogy tisztán lehetett érteni, amit egymással beszélgettek.

Azt mondta az első:

ÉN VAGYOK A BÉKE!

De az emberek nem képesek életben tartani. Azt hiszem, el fogok aludni...

Néhány pillanat múlva már csak egy vékonyan füstölgő kanóc emlékeztetett a hajdan fényesen tündöklő lángra.

A második azt mondta:

ÉN VAGYOK A HIT!

Sajnos az emberek fölöslegesnek tartanak. Nincs értelme tovább égnem...

A következő pillanatban egy enyhe fuvallat kioltotta a lángot.

Szomorúan így szólt a harmadik gyertya:

ÉN A SZERETET VAGYOK!

Nincs már erőm tovább égni.

Az emberek nem törődnek velem, semmibe veszik, hogy milyen nagy szükségük van rám... Ezzel ki is aludt.

Hirtelen belépett egy gyermek. Mikor meglátta a három kialudt gyertyát, felkiáltott:

De hát mi történt? Hiszen nektek égetek kéne mindörökké...!

Elkeseredésében hirtelen sírva fakadt.

Ekkor megszólalt a negyedik gyertya:

Ne félj! Amíg nekem van lángom, újra meg tudjuk gyújtani a többi gyertyát.

ÉN VAGYOK A REMÉNY!

A gyermek szeme felragyogott. Megragadta a még égő gyertyát, s lángjával új életre keltette a többi.

Add Urunk, hogy soha ki ne aludjon bennünk a remény...!

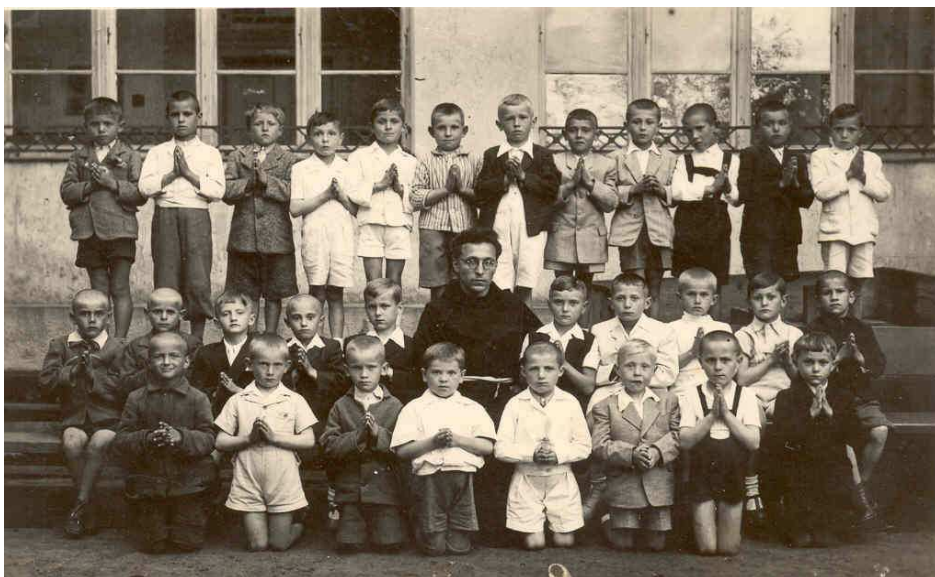
Hadd legyünk eszköz a kezében, amely segít megőrizni gyermekeink szívében a hit, a remény, a szeretet és béke lángját!

Ki tud róluk?

Előző lapszámunkban közzétett felvételt három személy is - Kócsó János, Szabó István és Csenki János- megnevezte, illetve felismerni vélte a rajta szereplőket, mely felvétel 1949-ben elsőáldozásuk alkalmából készült. Csenki Jánostól megtudtuk, hogy ők voltak az utolsó olyan évfolyam a Zárdában, ahol még az osztálytermekben feszület volt és az óra megkezdése előtt és befejezése után mindig imádkoztak. Még ugyanennek az évnek a vége felé az egyik tanóra kellős közepén a feszületet leszerelték, de az óra eleji ima nem maradt el. Őket Békés Lászlóné tanította ebben az időben. A három személy közül ketten a hitoktatót Gyárfás atyának, míg Csenki János Gellért atyának vélte felismerni.

Ezek után a képen lévők nevei, balról jobbra haladva:

álló sor: 1. ismeretlen, Hajdú István, Rácz Sándor, Csenki János, Szébenyi Gyula, Virág József, Sági Károly, Szabó István, Túri János, Szilaj Varga János, 11. ismeretlen, Varga Imre.

ülő sor: 1-2. ismeretlen, Gyászai Tamás, Domokos Imre, Bezerédi Tamás, a hitoktató atya, Nagyistók József, Kovács Lajos, Bartók Mihály, Kócsó János, 11. ismeretlen

térdelő: Versegi László, 2-3. ismeretlen, Tóth László, Balázsa Imre, Pap István, Füri Imre, Forgó János

Ki tud róluk?

Szerkesztőségünk továbbra is tervezi a régi fényképek közlését. Kérjük, aki a képen szereplőkről felvilágosítást tud adni, vagy felismeri önmagát, írja meg vagy tájékoztassa lapunkat, hogy mikor és milyen alkalommal készült a felvétel. Továbbá várunk a régi felvételeket, hogy sorozatunkat folytatni tudjuk.

Asztalitenisz verseny

Már hagyománnyá vált, hogy egyes egyházi ünnepek időpontja körül asztalitenisz verseny kiírására kerül sor a Szent József Plébánián, így november 13-án négy csapat huszonnégy tagja versenyzett a **Mindenszentek Kupa** elnyeréséért. A Piroskavárosi Általános Iskola tornatermében Szabó János tanár úr közreműködésével megrendezett versenyen igen jól szerepeltek a meghívottként jelenlévő gyulai, békéscsabai újkígyósi versenyzők között a csongrádi csapat tagjai is. A három felnőtt mellett, nyolc általános és négy középiskolás korú diák vett részt a csongrádi csapatban, akik a Kossuth és a Piroskavárosi Általános, valamint a Sággy Mihály Szakközépiskola tanulóiból tevődtek össze. A résztvevők közül többen megfogalmazták, hogy a verseny nagyon jó alkalmat teremtett sportbarátságok kialakítására, annak elmélyítésére.

A jó hangulatú és színvonalas mérkőzések után az alábbi eredmények születtek.

Egyéni kieséses versenyben:

I. ifj. Kocsis István	Csongrád
II. Keresztes Sándor	Békéscsaba
III. Kocsis István	Csongrád

Serdülők versenyében:

I. Lantos Tamás	/ midhárman a
II. Gulyás Martin	Piroskavárosi Iskola
III. Kádár Dániel	tanulói /

Felnőtt és ifjúsági kategóriában I. helyezést ért el Csongrád csapata.

Pásztorjáték

Nagy sikerrel adták elő a Piroskavárosi Általános Iskola tanulói betlehemes játékukat templomunkban. A felkészítésben igen nagy szerepe volt Csákné Sáhó Erzsébet tanárnőnek, aki jó pedagógiai érzéssel tanította be a gyermekeknek a pásztorjátékot. Köszönet érte! Azt kívánom, minden napunk legyen ilyen Karácsony!

Ünnepi Szentmisék rendje December 24. - Január 2.

Szt. József templom Szt. László templom

24. éjfélkor	17.00
25. 8.00 és 9.30	---
26. 9.30	11.30
31. 17.00	---
1. 8.00 és 9.30	11.30
2. 8.00 és 9.30	11.30

HARANG-SZÓ

a Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Szerkesztők: Kovács Franciska és Fekete Imre

Számítógépes formázás: Pap Imre

Felelős kiadó: Nagy Nándor plébános

Cím: 6640 Csongrád Piroksa János tér 4

Tel./fax: 63/483-063

E-mail: sztojzsefplebania@csongrad.hu

Készült az SZVSZ Kft. Nyomda üzemében

Tel./fax: 63/314-567